

Arrest

nr. 315 345 van 23 oktober 2024
in de zaak RvV X / IV

Inzake: 1. X
 2. X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. MOSKOFIDIS
 Rootenstraat 21/18
 3600 GENK

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Georgische nationaliteit te zijn, op 1 april 2023 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 februari 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 25 juni 2024 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 10 juli 2024.

Gelet op de beschikking van 13 augustus 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 5 september 2024.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. RYCKASEYS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat A. MOSKOFIDIS.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) werd aan de partijen de grond meegedeeld waarop de kamervoorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. *In casu* wordt het volgende gesteld:

“1. Verzoekers N. en K. dienen beroep in tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) van 28 februari 2023 waarbij de verzoeken om internationale bescherming worden onderzocht en behandeld met toepassing van artikel 57/6/1, § 1 van de Vreemdelingenwet en waarbij de verzoeken kennelijk ongegrond worden verklaard met toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van voormelde wet.

2. Bij het ten tijde van de bestreden beslissingen geldende koninklijk besluit van 14 januari 2022 werd Georgië aangewezen als veilig land van herkomst. Echter, in het koninklijk besluit van 12 mei 2024 tot uitvoering van het artikel 57/6/1, § 3, vierde lid van de Vreemdelingenwet houdende de vastlegging van de lijst van veilige landen van herkomst, werd Georgië niet meer opgenomen in de lijst van veilige landen.

Aldus bestaat de wettelijke grondslag van de bestreden beslissingen niet meer.

3. Dit gegeven op zich volstaat niet om over te gaan tot de nietigverklaring van de bestreden beslissingen. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad immers over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Parl.St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissingen is gesteund en de kritiek van verzoekers daarop.

In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om “een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie” te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en ex nunc onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Doordat Georgië niet meer in het koninklijk besluit van 12 mei 2024 tot uitvoering van het artikel 57/6/1, § 3, vierde lid, van Vreemdelingenwet, houdende de vastlegging van de lijst van veilige landen van herkomst wordt vermeld, moet de Raad nagaan of verzoekers al dan niet voldoen aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. In casu lijkt het rechtsplegingsdossier voldoende gegevens te bevatten om tot zulke beoordeling over te gaan, met inachtneming van de rechten van verdediging.

4. Beoordeling in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet

4.1. Verzoekers verklaren dat zij Georgië hebben verlaten omdat zij werden geïdoleerd door K.M., de ex-partner van verzoeksters zus, en zijn handlangers nadat zij een klacht tegen hem hadden ingediend wegens het plegen van geweld op haar zus.

4.2. Na lezing van het administratief dossier besluit de Raad dat verzoekers geen geloofwaardige elementen aanbrengen waaruit kan blijken dat zij hun land van herkomst zijn ontvlucht of dat zij er niet naar zou kunnen terugkeren omwille van een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of een reëel risico op ernstige schade.

4.3. Vooreerst moet worden opgemerkt dat verzoekers geen enkel overtuigend objectief bewijsstuk kunnen voorleggen omtrent hun beweerde problemen, namelijk dat verzoeksters zus gewelddadig geïdoleerd werd door haar ex-partner, zij klacht hebben ingediend bij de politie, haar zus gedwongen werd een verklaring te schrijven waardoor K. kon vrijkomen, en verzoeker ontslagen werd op zijn werk.

Zo kan uit het werkattest van verzoeker niet blijken dat verzoeker er werd ontslagen, laat staan dat dit was omwille van hun beweerde problemen met K.M. (AD CGVS, map 7; NPO K., p. 4).

De prints van pagina's van een anonieme facebookpagina over K.M. en zijn familie, die onder meer de problemen vermelden die verzoekster zus met K.M. zou gekend hebben, genieten slechts beperkte bewijswaarde. Verzoekster verklaart hierover dat iemand deze facebookpagina heeft aangemaakt om K.M. in diskrediet te brengen en dat deze mogelijks is aangemaakt door aanhangers van de UNM (AD CGVS, map 3; NPO K., p. 4). Deze informatie kan dus door om het even wie zijn opgesteld en bevat ook geen enkele bronvermelding waaruit concreet kan worden afgeleid vanwaar deze informatie afkomstig is. De prints bieden dan ook geen enkele garantie over de authenticiteit van wat wordt besproken zodat deze niet volstaan de door hen voorgehouden problemen met K.M. aan te tonen.

Aan de video-opname waarop luidens verzoekster te zien en te horen is dat K.M. haar zus bedreigt (AD CGVS K., video, vertaling), kan evenzeer slechts beperkte bewijswaarde worden toegekend. Deze opname is niet afkomstig van een objectieve bron en kan verder eenvoudig geënceneerd worden. Het biedt derhalve geen garantie over de authenticiteit van wat wordt afgebeeld en besproken noch kan het worden geverifieerd. Hetzelfde geldt voor de chatberichten van verzoekster, haar zus, en K.M. (AD CGVS, map 1 en 2; NPO K., p. 3-4). Ook hieruit kan niet worden opgemaakt of de berichten van K.M. effectief afkomstig zijn van hem, daar deze berichten door om het even wie kunnen zijn verstuurd en encenering niet kan worden uitgesloten.

Wat betreft het proces-verbaal dat werd opgesteld na de klacht van verzoekster en van haar zus bij de politie op 31 maart 2022, wijst de Raad op wat volgt.

Verzoekers brachten aanvankelijk op het CGVS enkel een foto aan van de eerste pagina (AD CGVS, map 8; NPO K., p. 4). Verzoekster legde uit dat toen zij het proces-verbaal diende na te lezen en zij besloot er foto's van te nemen, de procureur het proces-verbaal van haar afnam waardoor aldus slechts één pagina van het proces-verbaal kon fotograferen (NPO K., p. 7-8). Gevraagd waarom zij er foto's van wou nemen, verklaarde zij dat zij een vorm van bewijs wou hebben. Uit haar verklaringen blijkt nochtans dat zij toen een kopie hadden kunnen vragen van het proces-verbaal. Zo stelde zij aanvankelijk dat zij toen een fout hebben gemaakt, dat zij geen kopieën ervan hebben aangevraagd, dat zij dit op die dag van de klachtstelling hadden moeten doen, dat zij daar nu grote spijt van heeft maar dat het moeilijke omstandigheden waren en men hen van alle kanten wou beperken (NPO K., p. 8). De bewering dat die dag een diepe indruk bij haar hadden nagelaten en zij mentaal overstuurd was ter verklaring voor haar nalaten een kopie op te vragen van het proces-verbaal, overtuigt niet en verklaart niet waarom zij later tijdens het persoonlijk onderhoud aangaf geen kopie te hebben gevraagd omdat dit geen nut zou gehad hebben (NPO K., p. 9). Verzoeksters incoherente verklaringen hierover ondermijnen reeds de geloofwaardigheid ervan. Haar uitleg mentaal overstuurd te zijn geweest biedt overigens geen verklaring waarom haar advocaat in haar plaats dan niet om een kopie van het proces-verbaal heeft verzocht (*infra*).

Uit de COI Focus "Georgië. Algemene situatie" van 11 december 2023 aangebracht door de verwerende partij, blijkt overigens ook dat de persoon die een klacht indient bij de politie, in het bezit wordt gesteld van een kopie ervan (p. 40). Hieromtrent bevraagd, ontkent verzoekster dat dit de gebruikelijke procedure is, om erna onmiddellijk aan toe te voegen dat zij niet weet wat er wettelijk bepaald is, dat haar advocaat haar niks heeft uitgelegd. Verzoekster verklaart echter ook dat toen zij het proces-verbaal aan het nalezen was, zij dit samen deed met haar advocaat. Dat haar advocaat dan geen kopie zou gevraagd hebben van het proces-verbaal, een gegeven waar de politie trouwens sowieso wettelijk toe verplicht was, is niet aannemelijk. Temeer uit haar verklaringen blijkt dat haar advocaat de nodige stappen wou nemen om de zaak van haar zus bij de autoriteiten aan te kaarten. Zo belde hij de politie op omdat zij telefonisch geen gehoor bij hen kregen, vergezelde hij hen naar het politiebureau om er klacht in te dienen, en ging hij met verzoekster en haar zus mee toen de bevoegde autoriteiten op de plaats van de schietpartij vaststellingen deden (NPO K., p. 7-9). In het verzoekschrift wijst verzoekster er op dat de advocaat zich had teruggetrokken uit het dossier, echter dit was de dag volgend op de klachtneerlegging zodat dit niet ter verklaring kan dienen waarom hij niet om een kopie van de klacht heeft verzocht. Hun advocaat nam overigens afstand van de zaak omdat verzoeksters zus zonder overleg met hem een verklaring had afgelegd waardoor K.M. kon vrijkomen. Gelet op het engagement van hun advocaat is het bijgevolg compleet ongeloofwaardig dat toen verzoekster en haar zus klacht hadden ingediend bij de politie, hij geen kopie van het proces-verbaal zou willen bekomen hebben, hetgeen ook zijn wettelijk recht was. Een enkele verwijzing in het verzoekschrift en de aanvullende nota van 12 juni 2024 naar de corruptie binnen het Georgisch staatsapparaat, is louter algemeen van aard en doet hierover niet anders denken.

Gezien hogervermelde verklaringen van verzoekster omtrent het voorleggen van de eerste pagina van proces-verbaal, is het frappant te moeten vaststellen dat verzoekers middels aanvullende nota van 18 oktober 2023 nu plots wel het volledige document bijbrengen (met bijhorende vertaling, stukken 1 en 2). Zij duiden ook niet aan op welke wijze zij aan het afschrift van het integrale proces-verbaal zijn geraakt.

Los daarvan moet worden opgemerkt dat dit document louter is opgesteld op basis van verzoeksters verklaringen. Er is geen verwijzing naar enige betrouwbare en verifieerbare externe bron, de klacht is niet gebaseerd op een politieel of gerechtelijk onderzoek naar deze verklaringen en er wordt ook geen melding gemaakt van vaststellingen of onderzoeksdaten die werden verricht door politie of justitie. Enkel op basis daarvan kan niet worden geverifieerd of de beweerde feiten zich werkelijk hebben voorgedaan. Verzoekster brengt verder geen documenten bij met betrekking tot het verloop van deze klacht of het resultaat ervan, noch enige andere informatie over de verdere opvolging (*infra*). Aldus zijn er geen aanwijzingen dat de klacht inhoudelijk werd onderzocht en op objectieve wijze bevestigd door de instantie die ze noteerde. Gelet op het gebrek aan enige objectivering, kan aan deze klacht, die niet meer bevat dan de eigen verklaringen van verzoekster, slechts een geringe bewijswaarde worden toegekend.

4.4. De geloofwaardigheid van het vluchtrelaas wordt verder ondermijnd door onaannemelijkheden en tegenstrijdigheden in de verklaringen van verzoekers.

Zo verklaart verzoekster dat sinds zij in België verblijft, zij telefonisch werd uitgenodigd om voor een rechtbank in Georgië te verschijnen in het kader van een rechtsproces rond K.M. Zij weet niet waarom zij werd opgeroepen, men zei haar enkel dat de zaak rond K.M. moet worden afgesloten (NPO K., p. 10-11). Uit haar verklaringen blijkt aldus dat er een rechtsproces met betrekking tot K.M. heeft plaatsgevonden.

Gevraagd naar een stand van zaken, kan zij hierover geen informatie geven. Aangezien verzoekster aanvoert dat K.M., als directeur van een bedrijf en supporter van Georgian Dream, een zeker aanzien heeft in de Georgische maatschappij, kan redelijkerwijze verwacht worden dat hierover informatie zou terug te vinden zijn in de (oppositie)media, of dat zij, als persoon die een klacht tegen hem indiende, hierover informatie zou kunnen bekomen door bijvoorbeeld beroep te doen op een advocaat in Tbilisi en dat zij hierbij gevolgd toch iets over zou weten en kunnen vertellen. De vaststelling dat verzoekster dermate onwetend is betreffende de verdere gerechtelijke afhandeling van deze problemen én zij hieromtrent geen enkel begin van bewijs voorlegt is wederom een bevestiging van de ongeloofwaardigheid van haar beweringen.

Meer nog, toen verzoeker gevraagd werd wat er gebeurde nadat K.M. was vrijgelaten, verklaarde hij dat er nadien geen onderzoek werd gevoerd, had hij geen weet van een eventuele rechtszaak tegen K.M. en meende hij dat de zaak hoogst waarschijnlijk is afgesloten (NPO N., p. 4). Gevraagd of hij hierover informatie heeft ontvangen, stelt verzoeker dit niet te weten en meent hij dat hij geen weet heeft van een dergelijke rechtszaak. Gevraagd aan verzoeker dat indien hij iets zou weten over een rechtszaak rond K.M., verzoekster hem hiervan op de hoogte zou gebracht hebben, beaamt hij dat zij dit zou gedaan hebben als er iets zou gebeurd zijn. Bij confrontatie met verzoeksters verklaring dat zij werd uitgenodigd in het kader van een rechtszaak rond K.M., stelt verzoeker - in weerwil van zijn eerdere beweringen - dat toen zij nog in Georgië waren, verzoekster kort na de vrijlating van K.M. werd uitgenodigd om een getuigenis af te leggen voor een rechtbank. Deze gewijzigde verklaring valt dan weer bezwaarlijk te rijmen met verzoeksters bewering dat zij hiervan vernam toen zij reeds in België was. Dergelijke incoherente en tegenstrijdige verklaringen ondermijnen verder de geloofwaardigheid van hun relaas.

Daarnaast legde verzoekster inconsistente verklaringen af over de precieze omstandigheden waarin zij een klacht bij de politie indienden. Uit haar aanvankelijke verklaringen blijkt dat toen haar zus op 18 of 19 maart 2022 door K.M. werd beschoten, zij driemaal tevergeefs de politie opbelde opdat ze een patrouille naar haar huis zouden sturen. Pas toen op 31 maart 2022 hun advocaat de politie opbelde, is de politie bij haar langsgelopen; ze kwamen toen wel maar deden alsof (NPO K., p. 6). Kort hierna wijzigde verzoekster haar verklaring en stelt zij dat op 31 maart 2022 de advocaat aan haar zus vroeg om de politie te bellen opdat ze zouden afkomen om haar klacht neer te schrijven, maar dat er toen wederom geen politiepatrouille naar haar huis werd gestuurd, waarop hun advocaat de politie opbelde om een afspraak vast te leggen op het politiebureau (NPO K., p. 7). Ook deze incoherente ondergraven verder de geloofwaardigheid van het relaas.

Hun algemeen betoog in hun verzoekschrift omtrent de mogelijke gevolgen van traumatische ervaringen op de werking van het geheugen, kan niet ter verschoning dienen van voormelde incoherente, tegenstrijdige en onaannemelijke verklaringen over elementen die essentieel zijn in hun vluchtrelaas en de kern uitmaken van hun vrees. Van verzoeker, die beweert te vrezen voor zijn veiligheid en zijn leven en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, mag redelijkerwijs worden verwacht dat hij in staat is om coherente en aannemelijke verklaringen af te leggen omtrent de feiten die hem ertoe hebben gebracht zijn land van herkomst te ontvluchten. De vastgestelde incoherenties, onaannemelijkheden en inconsistenties hebben betrekking op elementen die behoren tot de kern van het vluchtrelaas en betreffen bepalende ervaringen in het leven van verzoeker waarvan redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij in staat is hierover coherente en eenduidige verklaringen af te leggen.

Uit de gegevens in het administratief dossier blijkt niet dat verzoekers geheugenproblemen kennen en dat deze hen zouden hebben verhinderd om volwaardige verklaringen af te leggen. Zij brengen evenmin een medisch attest noch enig ander begin van bewijs bij dat aantoonde dat hun cognitief vermogen ten gevolge van een opgelopen trauma dermate is aangetast dat zij niet in staat zouden zijn om correcte en coherente verklaringen af te leggen over de feiten die zij aanvoeren in het kader van hun verzoek om internationale bescherming of dat zij daadwerkelijk moeilijkheden zouden kennen om zich bepaalde feiten op consistente wijze te herinneren. Tevens stelt de Raad vast dat uit de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt dat hun gehoren op normale wijze is verlopen en dat hieruit geen moeilijkheden omwille van eventuele psychologische problemen kunnen worden afgeleid. Verzoekers waren tijdens het persoonlijk onderhoud in staat om hun vluchtrelaas op een zelfstandige en functionele manier uiteen te zetten.

In de mate verzoekers voormelde incoherente, tegenstrijdige en onaannemelijke verklaringen wijt aan misverstanden tijdens het persoonlijk onderhoud doordat de protection officer nagelaten heeft om door te vragen, hij hen onderbroken heeft en tal van afkortingen heeft gehanteerd waardoor de gehoorverslagen moeilijk leesbaar zijn, kunnen zij niet worden gevolgd.

De Raad benadrukt dat het aan verzoekers zelf is om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen zodat het CGVS kan beslissen over hun verzoek om internationale bescherming. Er mag van verzoekers worden verwacht dat zij de kansen die zij krijgen om hun nood aan bescherming toe te lichten, aangrijpen. Hierbij dient erop gewezen dat het niet aan de protection officer is om het gehoor te 'sturen' noch om aan te geven welke informatie hij van verzoekers verwachtte te horen, zoals wordt gesuggereerd in het

verzoekschrift. De Raad stelt overigens vast dat verzoekers in hun verzoekschrift eveneens nalaten om te verduidelijken welke concrete, belangwekkende elementen zij niet hebben kunnen aanreiken en op welke wijze deze elementen een ander licht zouden werpen op de bestreden beslissingen.

Het is overigens niet ernstig om na confrontatie met de bestreden beslissing op algemene wijze kritiek te uiten op het verloop van het persoonlijk onderhoud op het CGVS. De Raad wijst erop dat niets verzoekers ervan weerhielden om een opmerking te formuleren indien zij zich niet akkoord konden verklaren met de manier waarop zij werden gehoord. Verzoekers hebben echter nagelaten dit te doen. Zij werden bovendien bijgestaan door een tolk die het Georgisch machtig is en maakten geen gewag van enig tolk- of taalprobleem (NPO K., p. 12; NPO N., p. 6).

Het loutere gegeven dat de protection officer gebruik maakte van afkortingen tijdens het noteren van hun verklaringen, doet hier geen afbreuk aan. Uit de gehoorverslagen blijkt dat verzoekers' advocaat een kopie van de notities van het persoonlijk onderhoud heeft opgevraagd (NPO N., p. 7), hetgeen hen werd bezorgd op 28 februari 2023. Verzoekers hadden overeenkomstig artikel 57/5quater van de Vreemdelingenwet gebruik kunnen maken van de mogelijkheid om opmerkingen over te maken met betrekking tot de notities van het persoonlijk onderhoud, doch hebben dit geheel nagelaten. Verder hebben verzoekers de mogelijkheid om bij de Raad de nodige toelichting te verstrekken over wat er onduidelijk dan wel foutief zou zijn opgetekend. Het is aan verzoekers om concreet aan te wijzen wat er mogelijk onjuist werd opgetekend en welke invloed dit op de bestreden beslissingen kan hebben gehad. Door louter te stellen dat de protection officer tal van afkortingen heeft gehanteerd, tonen verzoekers niet aan dat er specifieke fouten zijn gebeurd, dat de verklaringen die zij hebben afgelegd niet of foutief in het gehoorverslag zijn opgenomen en dat de beslissingen hierdoor mogelijk anders zouden zijn geweest.

Waar verzoekers in het verzoekschrift voorts menen dat voormelde tegenstrijdigheden kunnen verschoond worden door het gegeven dat zij voldoende andere verklaringen aflegden die wel voldoende correct, eensluidend en doorleefd zijn, oordeelt de Raad dat de overige verklaringen van verzoekers geenszins op alle punten overtuigen. Verder doet het gegeven dat verzoekers coherente en gedetailleerde verklaringen afleggen over bepaalde andere elementen van het gezamenlijk voorgehouden relaas, geen afbreuk aan het gegeven dat zij incoherente en tegenstrijdige verklaringen hebben afgelegd over kernaspecten van hun relaas.

4.5. Alles samengenomen maakt dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers' voorgehouden problemen. Een enkele verwijzing in het verzoekschrift en de aanvullende nota van 12 juni 2024 naar de corruptie binnen het Georgisch staatsapparaat, is louter algemeen van aard en doet hierover niet anders denken.

4.6. De overige documenten bijgebracht door verzoekers kunnen bovenstaande vaststellingen niet wijzigen.

Hun internationale paspoorten, identiteitskaart, en huwelijksakte, bevatten persoonsgegevens die niet worden betwist. Verder houden deze gegevens geen verband met hun vluchtmotieven. Hetzelfde geldt voor de informatie over K., zijn familie die politiek actief is, en zijn bedrijf dat de Georgian Dream steunt (AD CGVS, map 4 en 6; NPO, p. 4). Deze gegevens leveren geen informatie over hun beweerde problemen. Met het betalingsbewijs aan hun advocaat (AD CGVS, map 5; NPO, p. 4) tonen verzoekers voorts niet aan dat hij hen bijstond tijdens de beweerde problemen die zij kenden.

De bij aanvullende nota van 18 oktober 2023 aangebrachte Georgische wetgeving aangaande de procedure tot het aanvragen en verkrijgen van een reispas, met bijhorende vertaling (stukken 3 en 4), levert evenmin informatie over de beweerde bedreigingen door K.M. Het enkel bijbrengen van Georgische wetgeving toont immers niet aan dat haar zus daadwerkelijk geen reispas kan verkrijgen voor haar kind omwille van de voorgehouden problemen met K.M.

4.7. Voorgaande vaststellingen volstaan voor de Raad om vast te stellen dat voor verzoekers geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch een reëel risico op het lopen van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet in aanmerking kan worden genomen.

5. Beoordeling in het licht van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet

Met betrekking tot artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet ontwaart de Raad noch in het administratief of rechtsplegingsdossier, noch in onderhavig verzoekschrift enig element dat de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van voormelde rechtsgrond zou kunnen verantwoorden. Verzoekers brengen zelf geen gegevens in dit verband aan.

6. Ingevolge bovenstaande vaststellingen lijkt het dat verzoekers niet als vluchteling kunnen worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Het lijkt erop dat verzoekers evenmin aantonen dat zij in aanmerking komen voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.”

2. Door een verzoek tot horen in te dienen, maken de verzoekende partijen kenbaar dat zij het niet eens zijn met deze in de beschikking opgenomen grond (zij worden overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de Vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vragen om te worden gehoord). In dit kader benadrukt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, Parl.St. Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag beschouwd worden als een bijkomende memorie. Bovendien strekt het verzoek tot horen er niet toe de verzoekende partij(en) de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de Vreemdelingenwet precies wordt gewezen, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

3.1. De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

3.2. Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”

Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partijen te erkennen als vluchteling of hen de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227.364; RvS 13 mei 2014, nr. 227.365).

4. In het proces-verbaal van terechtzitting van 5 september 2024 staat het volgende vermeld:

“Tolk 1832 legt de eed af en tolkt Georgisch

De kamervoorzitter nodigt uit om te reageren op de beschikking, voorwerp van de vragen tot horen.

VzP stellen dat met de recent neergelegde stukken (in okt en aug) de voornaamste weigeringsmotieven van de bestreden beslissingen worden weerlegd. Het betreft de neerlegging van het integrale strafdossier inzake verzoeksters zus klacht tegen haar man/schoonbroer, dat een volledig en objectief beeld weergeeft van de (tot dan niet met stukken bewezen) strafklacht van verzoekster haar zus tegen haar echtgenoot. De echtelijke problemen hebben dus wel degelijk bestaan, zoals geformuleerd bij hun persoonlijk onderhoud met verwijzing naar de Facebook-pagina en een usb-stick met geluidsopnames. VzP stellen dat sprake is van klasse-justitie, de betrokken echtgenoot werd vrijgesproken door bevriende/familie voorzitter. Nu de zus haar klacht heeft ingetrokken, richt haar schoonbroer zijn pijlen op haar ter wraak. VzP vrezen niet te kunnen rekenen op effectieve bescherming want de man blijkt machtig te zijn en machtige vrienden te hebben. Het sleutelelement zijn de bestaande video/geluidsopnames die niet door de rechtbank in aanmerking genomen werden. Verzoekster kan het weten want ze leefde 10 jaar met het koppel. Ook verzoeker is slachtoffer: hij werd 's nachts buitengezet op zijn werk en ontslagen.

Op vraag van de kamervoorzitter hoe ze dit strafdossier hebben verkregen, verwijzen VzP naar hun Georgische advocaat die dit tegen betaling aan hen heeft bezorgd.”

5. De documenten waar verzoekers ter zitting naar verwijzen en die zij bij aangetekend schrijven van 28 augustus 2024 neerlegden, betreft, zo wordt in dat schrijven toegelicht, “de volgende – bijkomende- stukken:

Stuk 5. Proces-verbaal van verhoor dd. 31/03/2022 van mevrouw K.(...) C.(...) door de Georgische politie.

Stuk 6. Beëdigde vertaling naar het Nederlands van Stuk 5.

Stuk 7. Proces-verbaal van verhoor dd. 31/03/2022 van mevrouw M.(...) L.(...) door de Georgische politie.

Stuk 8. Beëdigde vertaling naar het Nederlands van Stuk 7.

Stuk 9. Vonnis dd. 09/02/2023 Rechtbank (Kamer in Strafzaken) Tbilisi.

Stuk 10. Beëdigde vertaling naar het Nederlands van Stuk 9.”

Eerder legden verzoekers, bij aangetekend schrijven van 17 oktober 2023, de als volgt door hen aangeduide “volgende -bijkomende- stukken” neer:

“Stuk 1. Proces-verbaal van verhoor dd. 31/03/2022 van verzoekster door de Georgische politie.

Stuk 2. Beëdigde vertaling naar het Nederlands van Stuk 1.

Stuk 3. Georgische wetgeving aangaande de procedure tot het aanvragen en verkrijgen van een Georgisch reispas.

Stuk 4. Beëdigde vertaling naar het Nederlands van Stuk 3.”

6. Verzoekers' argumentatie ter terechtzitting van de Raad en de door hen neergelegde documenten zijn niet van aard afbreuk te doen aan de gronden van de beschikking, en de hierin gedane beoordeling en conclusie dat zij geen nood aan internationale bescherming geloofwaardig of aannemelijk maken.

6.1. Dat de echtelijke problemen tussen verzoeksters zus en haar ex-partner K. wel degelijk hebben bestaan, zoals verzoekers ter terechtzitting aanvoeren, wordt door de Raad niet in twijfel getrokken. Dit blijkt uit de door verzoekers bijgebrachte documenten, alsook uit hun verklaringen.

6.2. Verzoekers brengen echter niet enig objectief begin van bewijs bij en zij slagen er niet in om met concrete, overtuigende en aannemelijke verklaringen geloofwaardig te maken dat zij zelf problemen kenden met K., de (voormalige) partner van verzoeksters zus/verzoekers schoonzus Kh. De Raad hecht geen geloof aan hun relaas dienaangaande.

In dit verband kan worden gewezen op het volgende:

6.2.1. Eerder legden verzoeker en verzoekster beide niet alleen vage, oppervlakkige en weinig aannemelijke, doch ook onderling totaal verschillende en geheel tegenstrijdige verklaringen af omtrent de zaak tegen K. en de oproep aan verzoekster om in die zaak te getuigen, zoals in de beschikking (punt 4.4.) als volgt wordt vastgesteld:

“Zo verklaart verzoekster dat sinds zij in België verblijft, zij telefonisch werd uitgenodigd om voor een rechtbank in Georgië te verschijnen in het kader van een rechtsproces rond K.M. Zij weet niet waarom zij werd opgeroepen, men zei haar enkel dat de zaak rond K.M. moet worden afgesloten (NPO K., p. 10-11). Uit haar verklaringen blijkt aldus dat er een rechtsproces met betrekking tot K.M. heeft plaatsgevonden. Gevraagd naar een stand van zaken, kan zij hierover geen informatie geven. Aangezien verzoekster aanvoert dat K.M., als directeur van een bedrijf en supporter van Georgian Dream, een zeker aanzien heeft in de Georgische maatschappij, kan redelijkerwijze verwacht worden dat hierover informatie zou terug te vinden zijn in de (oppositie)media, of dat zij, als persoon die een klacht tegen hem indiende, hierover informatie zou kunnen bekomen door bijvoorbeeld beroep te doen op een advocaat in Tbilisi en dat zij hier bijgevolg toch iets over zou weten en kunnen vertellen. De vaststelling dat verzoekster dermate onwetend is betreffende de verdere gerechtelijke afhandeling van deze problemen én zij hieromtrent geen enkel begin van bewijs voorlegt is wederom een bevestiging van de ongeloofwaardigheid van haar beweringen.

Meer nog, toen verzoeker gevraagd werd wat er gebeurde nadat K.M. was vrijgelaten, verklaarde hij dat er nadien geen onderzoek werd gevoerd, had hij geen weet van een eventuele rechtszaak tegen K.M. en meende hij dat de zaak hoogst waarschijnlijk is afgesloten (NPO N., p. 4). Gevraagd of hij hierover informatie heeft ontvangen, stelt verzoeker dit niet te weten en meent hij dat hij geen weet heeft van een dergelijke rechtszaak. Gevraagd aan verzoeker dat indien hij iets zou weten over een rechtszaak rond K.M., verzoekster hem hiervan op de hoogte zou gebracht hebben, beaamt hij dat zij dit zou gedaan hebben als er iets zou gebeurd zijn. Bij confrontatie met verzoeksters verklaring dat zij werd uitgenodigd in het kader van een rechtszaak rond K.M., stelt verzoeker - in weerwil van zijn eerdere beweringen - dat toen zij nog in Georgië waren, verzoekster kort na de vrijlating van K.M. werd uitgenodigd om een getuigenis af te leggen voor een rechtbank. Deze gewijzigde verklaring valt dan weer bezwaarlijk te rijmen met verzoeksters bewering dat zij hiervan vernam toen zij reeds in België was. Dergelijke incoherente en tegenstrijdige verklaringen ondermijnen verder de geloofwaardigheid van hun relaas.”

Waar thans, door middel van het door verzoekers neergelegde vonnis van de rechtbank van Tbilisi van 9 februari 2023, wel een bewijs wordt voorgelegd van de gerechtelijke afhandeling van de echtelijke problemen van verzoeksters zus met haar (ex-)partner K., komt dit stuk de geloofwaardigheid van verzoekers' verklaringen geenszins ten goede, doch integendeel.

Immers, waar volgens de verklaringen van verzoekster zij zich (al) in het buitenland en meer bepaald België bevond toen zij door de Georgische autoriteiten werd opgeroepen voor de rechtszaak tegen K., en zij blijkens haar verklaringen toen (telefonisch) aangaf dat ze niet ging (in) gaan (op die oproeping) (NPO verzoekster, p. 10), blijkt uit (de bijgevoegde vertaling van) het vonnis van de rechtbank van 9 februari 2023 dat verzoekster in het proces heeft getuigd, op zitting. In het vonnis staat te lezen: *“De verklaringen van de tijdens de rechtszitting ondervraagde getuigen, K. C. (naam verzoekster) en T. C., (nog een andere zus van verzoekster) waren vaag. Zij verklaarden nooit aanwezig te zijn geweest bij een conflict tussen hun zus en*

schoonbroer, noch bij fysiek geweld of doodsb bedreigingen" (zie vonnis, onderdeel "Gerechtelijke Beoordeling").

Dit druist dus volledig in tegen verzoeksters verklaringen op het persoonlijk onderhoud.

Overigens is het opmerkelijk dat verzoekster, zo verklaarde ze (NPO verzoekster, p. 11), geen officiële oproeping voor die rechtszaak zou hebben gekregen waarin ze blijkens het vonnis getuige was. Dit komt weinig aannemelijk of geloofwaardig over.

6.2.2. Waar verzoekers ter staving van huidig verzoek om internationale bescherming een usb-stick met video-opname neerleggen, vermeldt het vonnis evenwel een gebrek aan dat bewijs (zie vonnis, deel "vastgestelde feiten – motivatie deel"): *"Volgens de getuige K. C. (naam verzoekster), Khatu(...) C.'s zus, is K. M. haar schoonbroer. Ze woonden tien jaar samen en hadden een goede relatie, waarvoor zij dankbaar is. Khatu(...) vertelde haar dat de relatie sinds maart 2022 gespannen was door jaloezie. Op 19 maart terwijl Khatu(...) bij haar thuis was, hoorde K. (voornaam verzoekster) K. Khatu(...) uitschelden via een telefoongesprek op luidspreker. Dit gesprek nam ze op, maar verwijderde het later"*. (eigen onderlijning)

Ook hier stemt de inhoud van het door verzoekers neergelegde vonnis dus totaal niet overeen met hun verklaringen aan de Belgische autoriteiten, en sterker nog, de vaststelling dat zij thans wel een document neerleggen om die scheldpartij en bedreigingen aan te tonen.

Aan die in het kader van hun beschermingsverzoek aan de Belgische asielinstanties voorgelegde video-opname kan hoe dan ook geen objectieve bewijswaarde worden toegekend, zoals eerder in de beschikking werd opgemerkt. Verzoekers brengen geen concrete en valabele argumenten aan die anders doen oordelen.

Integendeel, de vaststelling dat hun versie niet overeenstemt met de inhoud van het door hen neergelegde vonnis, zet niet alleen de geloofwaardigheid van hun verklaringen ernstig op de helling, tevens zet het hun algemene en algehele geloofwaardigheid op de helling, en verzoekers slagen er also (hoe) dan ook geenszins in de bewijswaarde van de door hen neergelegde video-opname te herstellen.

Gelet op de inhoud van het voorliggende vonnis van de rechtbank van Tbilisi van 9 februari 2023, waarin (duidelijk) staat (te lezen) dat verzoekster het opgenomen gesprek tussen haar zus en haar (ex-)partner K. had verwijderd, kunnen verzoekers ter zitting van de Raad bezwaarlijk ernstig de rechtbank van Tbilisi verwijten die video/geluidsopnames niet in aanmerking te hebben genomen. Om diezelfde reden is verzoeksters uitleg tijdens haar persoonlijk onderhoud dat zij die opname had doorgestuurd (aan de politie/een onderzoeker), maar het niet gebruikt is geweest en zij niet weet waarom, evenmin ernstig (NPO verzoekster, p. 11). De discrepantie tussen de inhoud van het vonnis en hun verklaringen en het thans wel bijbrengen van bewijsmateriaal, werpt een smet op verzoekers' geloofwaardigheid en de geloofwaardigheid van hun relaas.

Het is daarentegen ten zeerste frappant en ondergraaft de geloofwaardigheid van verzoekers en hun verklaringen dat de inhoud van het door hen neergelegde vonnis, met betrekking tot dergelijke belangrijke punten, niet overeenstemt met, doch ingaat tegen hun verklaringen.

In dit verband stelt de Raad nog vast dat verzoeksters verklaring op het persoonlijk onderhoud, toen zij hiernaar werd gevraagd, dat er totaal geen voorwaarden waren tegen K. en dat toen hij werd vrijgelaten, dat er *"absoluut niks, helemaal niks, geen contactverbod, niks"* in die zin was en hij vrij was zonder beperkingen en de regering hem steunt (NPO verzoekster, p. 11), niet overstemt met het vonnis dat wel (degelijk) melding maakt van een contactverbod. In het vonnis staat te lezen (deel "Vastgestelde feiten – motivatie deel", deel a): *"Op 31 maart 2022 werd naar aanleiding van het fysieke geweld en de bedreigingen die Khatu(...) C.(...) heeft ervaren, een contactverbod (nummer) opgelegd aan K. M. Hij mocht haar niet benaderen of op welke manier dan ook met haar communiceren gedurende 30 dagen, vanwege zijn controle over haar bewegingen en telefoongesprekken vanwege ongegronde jaloezie"*.

Daarnaast merkt de Raad nog op, dat wat het verkrijgen van dit vonnis en meer bepaald verzoekers' uitleg ter zitting dat zij het neergelegde strafdossier hebben verkregen via een Georgische advocaat die hen dit tegen betaling bezorgde, verzoekster eerder tijdens haar persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal verklaarde dat de advocaat die hen bij aanvang van de klacht/zaak tegen de (ex-)partner van hun (schoon)zus bijstond al snel, namelijk de dag na het indienen van de klacht op 31 maart 2022, afstand nam van de zaak. De advocaat trok zich terug, zo verklaarde verzoekster, waarbij zij o.a. nog toelichtte: *"(...) dus advoc was boos ik betaalde hem er erna geen contact meer gehad met hem"* (NPO verzoekster, p. 9, eigen onderlijning). Verzoekers gaven eerder op geen enkel moment aan dat toch terug contact zou zijn opgenomen geweest met die advocaat of dat zij sedertdien een andere advocaat zouden hebben

gecontacteerd. Ze lichten (ter zitting) ook niet in het minst toe via welke advocaat precies de stukken uit het strafdossier werden verkregen. Overigens ligt niet enig bewijs voor van een recent(er) contact met een advocaat in Georgië en inzake de wijze waarop het strafdossier precies effectief werd verkregen.

6.2.3. Voorts is het, gelet ook op de inhoud van het door verzoekers voorgelegde vonnis van de rechtbank van Tbilisi van 9 februari 2023 en het gegeven dat volgens (de inhoud ervan) het vonnis verzoekster getuige was in die zaak, opmerkelijk en bevreemdend dat verzoekster tijdens haar persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal erg oppervlakkig bleef en een gebrekkige kennis vertoonde over die zaak.

Zo was verzoekster blijkens haar verklaringen niet op de hoogte van de stand van zaken van de rechtszaak tegen K. (NPO verzoekster, p. 11). Verzoekster gaf op het persoonlijk onderhoud bovendien te kennen zich niet verder te hebben geïnformeerd over die rechtszaak, ook niet vanuit België via bijvoorbeeld een advocaat of enige (mensenrechten)organisatie (NPO verzoekster, p. 11).

Ook verzoekers verklaringen tijdens diens persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal geven blijk van een erg gebrekkige kennis en interesse in zijn hoofdte in die rechtszaak. Hij verklaarde aanvankelijk dat er geen onderzoek werd gevoerd naar aanleiding van de klacht tegen K. M., de (ex-) partner van de zus, had geen weet of er een rechtszaak tegen K. M. was en stelde dat zijn zaak hoogstwaarschijnlijk was afgesloten. Hij gaf ook te kennen er niet naar geïnformeerd te hebben, wist niet of zijn vrouw informatie over een rechtszaak had gekregen en vermoedde van niet (NPO verzoeker, p. 4). Wanneer de PO hem er vervolgens expliciet op wees en hem ermee confronteerde dat zijn vrouw, verzoekster, daarentegen had verklaard dat zij werd uitgenodigd voor een rechtszaak, wijzigde hij plots zijn verklaringen, en stelde hij dat zij als getuige werd bevestigd in het "*rechtbankproces*", waarbij hij toelichtte dat dit kort na de vrijlating van K. was. De vraag of zijn schoonzus ook tijdens die rechtszaak heeft getuigd beantwoordde hij bevestigend met: "*Ja, toen wel*" (NPO verzoeker, p. 4).

Niet alleen legde verzoeker dus wijzigende en inconsistente verklaringen af, na confrontatie met de verklaringen van zijn vrouw, bovendien stemt zijn laatste versie (opnieuw) niet overeen met de versie die zijn vrouw zelf hierover gaf. Zij verklaarde immers dat zij niet in die rechtszaak heeft getuigd en dat zij bovendien pas in België werd opgeroepen om in die zaak tegen K. M. te getuigen. Die versie van verzoekster stemt dan weer niet overeen met de inhoud van het vonnis, zoals hoger al vastgesteld.

Ook de verklaring van verzoeker tijdens het persoonlijk onderhoud dat zijn schoonzus, het slachtoffer van haar man K. M., in de rechtszaak getuigde, strookt niet met de inhoud van het vonnis. Daarin staat immers dat die zus net gebruik heeft gemaakt van het wettelijk voorziene recht om niet tegen een (naast) familielid, *in casu* haar partner, te getuigen (zie vonnis, deel "vastgestelde feiten – motivatie deel", puntje a en voorts deel "gerechtelijke beoordeling").

Het gebrek aan kennis en interesse van verzoekers in de rechtszaak tegen K., nochtans de oorzaak van alle problemen in en vertrek uit hun land van herkomst, alsook hun vage verklaringen die bovendien niet alleen onderling niet overeenstemmen doch bovendien in strijd zijn met de inhoud van het door hen neergelegde vonnis, ondermijnt op ernstige wijze de geloofwaardigheid van hun relaas en komt hun algemene en algehele geloofwaardigheid allerminst ten goede. Het doet op ernstige wijze afbreuk aan hun verklaringen dat zij zelf persoonlijk omwille van K. en die rechtszaak problemen (zouden) kennen en K. (dienen te) vrezen.

6.2.4. Uit een lezing van het voorliggende vonnis van de rechtbank van Tbilisi van 9 februari 2023 blijkt dat de gedaagde/beklaagde K., (ex-)partner van de (schoon)zus van verzoekers, voor de hem ten laste gelegde feiten onschuldig wordt verklaard. In het vonnis staat te lezen dat de rechtbank oordeelde en heeft gemotiveerd dat "*er in deze strafzaak geen substantieel en onbetwistbaar bewijs is dat de schuld van K. M. bevestigt*".

In de motivering van het vonnis staat te lezen dat "*De rechtbank heeft het bewijs uit het dossier behandeld, naar de partijen tijdens de zitting geluisterd en het bewijs beoordeeld dat bij de rechtbank is ingediend. De rechtbank heeft elk bewijsstuk beoordeeld op relevantie, ontvankelijkheid en betrouwbaarheid en concludeert dat er onvoldoende bewijs is om K. M. zonder redelijke twijfel schuldig te verklaren*".

Er wordt o.a. gemotiveerd dat de verklaringen van de tijdens de rechtszitting ondervraagde getuigen, waaronder dus verzoekster en een andere zus, vaag waren en dat zij verklaarden nooit aanwezig te zijn geweest bij een conflict tussen hun zus, het slachtoffer, en hun schoonbroer, niet bij fysiek geweld of doodsb bedreigingen. Daarnaast stelt de rechtbank dat het medisch verslag en de verklaringen van de arts niet voldoende bewijzen leveren van lichamelijke verwondingen en dat de ernst van de letsels daarom niet kan worden vastgesteld en dat hiermee rekening wordt gehouden. Op basis van het voorgelegde bewijsmateriaal kan niet worden bevestigd dat K. M. dreigende woorden heeft uitgesproken, zo luidt het vonnis voorts. Verder wordt in het vonnis opgemerkt dat het gerechtelijk expertiserapport en het contactverbod gebaseerd zijn op

de verklaringen van het slachtoffer. De rechtbank erkent de kwetsbaarheid van slachtoffers van huiselijk geweld en de uitdagingen bij het verzamelen van bewijs, maar wijst erop dat het wettelijk vereist is dat onweerlegbaar bewijs voorligt voor een veroordeling en de wet geen lagere bewijsnorm toelaat voor zaken van huiselijk geweld. Om een veroordeling uit te spreken en feiten als onbetwistbaar te verklaren, moet de rechtbank personen ondervragen die de informatie kunnen bevestigen, en dergelijke getuigen ontbreken in de zaak, zo luidt het vonnis. De rechtbank verwijst naar de Grondwet van Georgië voor het uitspreken van een definitief vonnis, en stelt dat een veroordeling moet gebaseerd zijn op substantieel bewijs. Alle twijfels die niet volgens de wet kunnen worden weggenomen, moeten in het voordeel van de verdachte worden geïnterpreteerd, zo stelt het vonnis. Volgens de strafwetprocedure moeten onduidelijkheden en ongegronde bewijzen in het voordeel van de verdachte worden aangewend, en moet een schuldverklaring alleen gebaseerd zijn op onweerlegbaar en overtuigend bewijs dat de schuld van de persoon vaststelt, zo vervolgt het vonnis en het bepaalt vervolgens: *“Op basis van het bovenstaande oordeelt de rechtbank dat er in deze strafzaak geen substantieel en onbetwistbaar bewijs is dat de schuld van K.(...) M.(...) bevestigt. In overeenstemming met artikel (opsomming artikelen) van de strafwet van Georgië, wordt K.(...) M.(...) onschuldig verklaard van de hem ten laste gelegde feiten.”* Er wordt vervolgens gewezen op geraadpleegde wetgeving en het vonnis *“stelt het volgende vast”* tot slot: *“K.(...) M.(...) wordt onschuldig verklaard in overeenstemming met de strafwet van Georgië (opsomming artikelen).* De borgsom moet na de uitvoering van het vonnis worden terugbetaald aan K. M. en hij, de vrijgesproken persoon, moet op de hoogte worden gebracht van de strafwet van Georgië, en de wettelijke bepaling inzake schadevergoeding, zo staat te lezen. Er wordt nog een opsomming gegeven van de in het strafdossier gevoegde voorwerpen en gesteld dat die op een welbepaalde politieafdeling liggen en aan de eigenaar moeten worden teruggegeven, en dat de medische kaart van de zus Khat.(...) in het dossier dient bewaard te worden. *In fine* wordt in het vonnis gewezen op de mogelijkheid om beroep aan te tekenen (zie vonnis, deel gerechtelijke beoordeling en resolutiedeel).

De Raad trekt dit vonnis, waarvan een kopie bijgebracht, naar bewijswaarde en inhoud niet in twijfel.

Zoals verzoekers ter zitting aangeven, geven de door hen bijgebrachte stukken van het strafdossier, -met name in het bijzonder het vonnis alsook de eveneens door hen neergelegde processen-verbaal van de verhoren bij de Georgische politie van zus Khat, het slachtoffer in de zaak, van verzoekster en van huishoudhulp M. L. die bij verzoeksters zus thuis werkte, pv's die alle mee in rekening genomen werden door de rechtbank van Tbilisi zoals uit het vonnis blijkt-, een objectief en duidelijk beeld van de (tot dan niet met stukken bewezen) strafklacht van verzoeksters zus Khat. tegen haar echtgenoot.

Dat er aldus wel degelijk echtelijke problemen hebben bestaan in het verleden tussen verzoeksters zus Khat. en haar (ex-)partner K. M., wordt niet (langer) betwijfeld.

6.2.5. Echter, in het vonnis is nergens sprake van enig persoonlijk probleem, laat staan bedreigingen die verzoekers zelf met K. M. zouden hebben gekend.

Het vonnis vormt op generlei wijze een begin van bewijs van de beweerde persoonlijke problemen van verzoekers met laatstgenoemde. Tot op heden ontbreekt daarvan enig concreet, objectief en overtuigend bewijs.

Het argument van verzoekers ter zitting, waarmee zij hun eerdere verklaringen herhalen dat aangezien zus Khat.(...) haar klacht heeft ingetrokken, schoonbroer K. M. uit wraak zijn pijlen op hen heeft gericht, blijkt nergens uit het vonnis. Het betreft een bewering die verzoekers op generlei wijze aannemelijk of geloofwaardig weten te maken. De Raad benadrukt in dit verband ook de eerder in de beschikking gedane vaststellingen alsook hogervermelde vaststellingen die de geloofwaardigheid van verzoekers' verklaringen danig ondermijnen.

Overigens, met betrekking tot het door de zus intrekken van de klacht tegen haar man, strookt dit inderdaad (wel) met het vonnis. Daarin wordt gewezen op een notariële verklaring van zus Khat.(...) die verklaart dat zij en haar man K.M. geen conflict hadden dat strafrechtelijke vervolging rechtvaardigt, dat alle conflicten inmiddels opgelost zijn en ze geen schade ondervindt en dat ze geen bezwaar heeft tegen K. M. en niet wil deelnemen aan verdere onderzoekshandelingen of gerechtelijke processen tegen hem en niet tegen hem wil getuigen (zie vonnis, deel b) bewijzen van de partijen).

De door verzoekers beweerde gevolgen van die 'intrekking' blijken dus echter nergens uit het vonnis, dat nergens van persoonlijke problemen met, laat staan bedreigingen aan het adres van verzoekers gewaagt.

6.2.6. Waar verzoekers ter zitting aanvoeren dat er sprake is van klasse-justitie en de betrokken echtgenoot werd vrijgesproken door bevriende personen/familie van de voorzitter, betreft dit niets meer dan een louter blote bewering die op generlei wijze, laat staan met enig concreet en objectief bewijs wordt gestaafd.

Verzoekers weten hierin, gelet ook op hun al zeer wankel algemene geloofwaardigheid, allerminst te overtuigen en kunnen hierin niet worden gevolgd.

Uit niets blijkt dat het proces tegen K.M. niet correct en eerlijk zou zijn verlopen, met inachtneming van de Georgische Grondwet, strafwet en wetgeving in het algemeen, laat staan dat er sprake zou zijn van klasse-justitie en eventuele invloed en partijdigheid. Ook blijkt nergens uit dat, indien verzoeksters zus zich niet kan vinden in de uitspraak, beroep tegen het vonnis aangetekend werd. Dat geen correct en eerlijk proces werd gegarandeerd en er sprake was van beïnvloeding en klasse-justitie blijkt nergens uit en wordt door verzoekers niet aangetoond.

Zoals reeds werd vastgesteld, houdt het argument ter zitting dat de rechtbank de bestaande video/geluidsopnames niet in aanmerking heeft genomen, geen steek, gelet precies op de inhoud van het vonnis waarin staat (te lezen) dat verzoekster het opgenomen telefoongesprek zelf verwijderde.

6.2.7. Verzoekers wijzen ter zitting nog op hun verklaringen en de Facebook-pagina en de neergelegde usb-stick met geluidsopnames, zonder echter enigszins in te gaan op, laat staan iets concreet en dienstig op te merken ter weerlegging van het hierover eerder al in de beschikking vastgestelde, waarbij wordt gewezen op hun onaannemelijke, tegenstrijdige en ongeloofwaardige verklaringen en het feit dat de prints van een anonieme Facebookpagina van K. M. en diens familie en de bij USB-stick neergelegde video-opname geen overtuigend objectief bewijs vormen van hun beweerd problemen en verzoekers beweerd ontslag omwille van K.M.

6.2.8. Het betoog van verzoekers ter terechtzitting dat met de recent door hen neergelegde stukken, per aangetekend schrijven van oktober 2023 en augustus 2024 aangebracht, de voornaamste weigeringsmotieven van de bestreden beslissingen worden weerlegd, klopt dus niet, gelet op het voorgaande.

Nog los van het feit dat niet de bestreden beslissingen, waarvan de wettelijke grondslag niet meer bestaat zoals toegelicht in de beschikking, maar wel de beschikking van 25 juni 2024 het voorwerp uitmaakt van verzoekers' vraag om te worden gehoord, zijn de door verzoekers neergelegde documenten dus niet van aard de geloofwaardigheid te herstellen van hun voorgehouden eigen, persoonlijke problemen met K. M. Ze vormen geen bewijs van die problemen, en zijn hoe dan ook niet van aard de geloofwaardigheid van hun beweerd problemen met en ingeroepen vrees jegens K.M. te herstellen.

Aan dat relaas van verzoekers, en hun voorgehouden nood aan internationale bescherming, wordt geen geloof gehecht. Zelfs al zou K. M. een machtig man zijn en machtige vrienden hebben zoals verzoekers op algemene wijze beweren, tonen verzoekers niet aan dat zij door hem werden/worden vervolgd en (bij terugkeer) in Georgië voor vervolging en hun leven dienen te vrezen.

6.2.9. Gelet op het geheel van de vaststellingen, acht de Raad verzoekers' relaas, met name het feit dat zij beweerdelijk zelf in het verleden door de ex-partner van hun (schoon)zus werden bedreigd, deze doodsb bedreigingen naar hen toe uitte en verantwoordelijk is voor o.a. verzoekers ontslag en andere problemen, en dat zij hem dienen te vrezen en hij hen het in Georgië (bij terugkeer) op hen zou hebben gemunt, volstrekt ongeloofwaardig.

6.3. Zelfs al zou toch enig geloof worden gehecht aan verzoekers' persoonlijke problemen met en vrees voor K. M., wat dus evenwel niet het geval is, zo wordt benadrukt, weten verzoekers niet te overtuigen en tonen zij geenszins aan dat zij niet op bescherming van de Georgische autoriteiten zouden kunnen rekenen, zoals zij op zeer algemene wijze voorhouden ter zitting, zonder die bewering enigszins te onderbouwen en enigszins aannemelijk te maken.

Waar met het neergelegde vonnis van de rechtbank van Tbilisi van 9 februari 2023 dus wel bewijs voorligt van de echtelijke problemen in het verleden tussen (schoon)zus Khat. en haar man, waarbij de Raad nog aanstipt dat blijkens de verklaringen van verzoekster zus Khat. (nog steeds) in Georgië is en er bij hun broer thuis woont (NPO verzoekster, p. 5) en zij contact blijven houden (NPO verzoekster, p. 3), ligt geen bewijs voor dat verzoekers zelf ooit de beweerd persoonlijke problemen met K. M. bij de Georgische autoriteiten zouden hebben aangekaart en aangeklaagd.

Er ligt wel bewijs voor van de rechtszaak tegen K.M. omwille van feiten tegen verzoekers' (schoon)zus, doch in de neergelegde (gerechtelijke) documenten is nergens sprake van en verzoekers leggen geen enkel document neer waaruit blijkt dat bij de Georgische overheid hun persoonlijke problemen met K.M. werden aangeklaagd.

Bovendien tonen de door verzoekers neergelegde processen-verbaal van verhoren bij de politie en het vonnis in de rechtszaak tegen K.M. aan, alsook blijkt uit de door verwerende partij bijgebrachte

landeninformatie (COI Focus “Georgië. Algemene situatie” van 11 december 2023), dat in geval van problemen deze bij de Georgische nationale (politie en gerechtelijke) autoriteiten kunnen worden aangeklaagd, dat nationale beschermingsmogelijkheden voorhanden zijn en er onder meer een systeem is van daadwerkelijke rechtsmiddelen. Ten overvloede stipt de Raad nog aan dat uit verzoeksters verklaringen blijkt dat er nog een rechtszaak plaatsvond voor het officieel ouderlijk gezag en dat haar zus Khat. het hoederecht verkreeg (NPO verzoekster, p. 5). Er is dus duidelijk een werkend politieel en gerechtelijk apparaat in Georgië, zo blijkt duidelijk. Verzoekers tonen niet aan hier geen toegang toe te hebben en dat zij hier geen beroep op zouden kunnen doen.

Dat het verzoekers aan nationale bescherming(smogelijkheden) in Georgië ontbreekt, blijkt nergens uit en wordt door hen weliswaar op algemene wijze beweerd, doch niet in het minst aannemelijk gemaakt.

6.4. Zoals eerder in de beschikking werd vastgesteld en geoordeeld, in punt 4 en volgende, brengen verzoekers geen geloofwaardige elementen aan waaruit kan blijken dat zijn hun land van herkomst Georgië zijn ontvlucht of dat zij er niet naar zouden kunnen terugkeren omwille van een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of een reëel risico op ernstige schade.

Verzoekers' na (datum van) de beschikking neergelegde documenten en hun argumentatie ter zitting is niet van aard anders te doen oordelen.

7. Ingevolge het geheel van de vaststellingen worden verzoekers niet erkend als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Evenmin tonen zij aan dat zij in aanmerking komen voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partijen worden niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig oktober tweeduizend vierentwintig door:

M. RYCKASEYS, kamervoorzitter

M. DENYS, griffier

De griffier, De voorzitter,

M. DENYS

M. RYCKASEYS